

QEYBDƏN
İNSANA

PUBLİSİTİKƏ

Azərbaycan müqəddəs ziyarətgahları ilə yanaşı müqəddəs insanları ilə də zəngindir. Sadəcə, bu insanları çoxumuz tanımırıq, tanıyırsaq da, onlara sıradan birisi kimi yanaşırıq. Onların bizlərdən fərqliliyini, qeyri-adiliyini qəbul edə və ya anlaya bilmirik. Bu kitabda da siz qeyri-adi gücə malik olan bir insanla tanış olacaqsınız.

QEYBDƏN İNSANA / Publisistika

Bakı: Qanun Nəşriyyatı, 2012
104 səhifə.

Tərtibçi: Zaur Qəriboğlu

Redaktor: Nəzirməmməd Zöhrablı

ISBN 978-9952-26-293-3

© Z.Qəriboğlu, 2012

© Qanun Nəşriyyatı, 2012

Bakı, AZ 1102, Tbilisi pros., II Alatava 9.

Tel: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18

Mobil: (+994 55) 212 42 37

e-mail: info@qanun.az

www.qanun.az

TƏRTİBÇİDƏN

“*K*amilliyə doğru ikinci addım” kitabımda Azərbaycan torpağındakı müqəddəs ziyarətgahların bir neçəsindən söz açmışdım. Azərbaycan müqəddəs ziyarətgahları ilə yanaşı müqəddəs insanları ilə də zəngindir. Sadəcə, bu insanları çoxumuz tanımırıq, tanıyıırıqsa da, onlara sıradan birisi kimi yanaşırıq. Onların bizlərdən fərqliliyini, qeyri-adiliyini qəbul edə və ya anlaya bilmirik. Belə yanaşmaya münasibətlər də fərqli ola bilərlər. Mənim fikrimcə, bu yanaşma bir insan və millət olaraq bizim təqdirolunmayan cəhətlərimizdəndir. Hər halda düşünürəm ki, ki-

minsə Böyük Yaradan tərəfindən bəxş olunan qeyri-adi qabiliyyətini dəyərləndirmək və ya bilərəkdən dəyərləndirmək istəməmək bizim tarixi keçmişimizə, milli-mənəvi dəyərlərimizə və təbii ki, sabahlarımıza yetərincə dəyər verə bilməməyimizin nəticəsidir. Nədənsə ətrafımızdakı bütün insanlara hər zaman özümüzdən aşağı səviyyədə görməyi arzulayırıq. İstisnasız olaraq bu, böyük əksəriyyətimizə xasdır.

Soydaşlarımıza qarşı belə münasibətlərin nəticəsi də göz qabağındadır. Elə bu üzəndir ki, bu gün gərək olanda müasir dövrdə dünyada şöhrət tapacaq bir kimsəmin tapılması çətin həll olunan bir problemə çevrilir. Səbəbi bəllidir. Çünki özümüz azacıq işıq gələn yerin qarşısındakı maneələri təmizləyib işığa çıxarmaq əvəzinə, əksinə, kökünə balta vurub, olan-qalanı da kəsirik. Özümüz-özümüzü zülmətə qərq edirik. Fəqət elə işıqlı insanlarımız var ki, onların nə qədər üzə çıxmamasına, məhvinə çalılsada da, sonucda buna nail olunmur. Nə yaxşı

ki, bəd niyyətlər burada ayaq açıb yeriyə bilmir. Sanki, hansısa QÜVVƏ həmin insanı qoruyur, onun işığını qəbul etməyənləri, elə həmin işığın istisi ilə də külə döndərir.

Yəqin ki, İslam peyğəmbəri Hz. Məhəmməd (s.ə.s.) nəslindən olan dördüncü imam Zeynalabdin (s.ə.s.) şəxsiyyəti barədə hamı məlumatlıdır. Böyük xoşbəxtlikdir ki, Allah tərəfindən seçilmiş, dəyərləndirilmiş bu nəslin nümayəndələrindən biri – Hacı Qaraman Çələbi bizim məmləkətimizdə – Azərbaycanın Cəbrayıl rayonunda dünyaya göz açıb. Mən bu kitabda Hacı Qaraman Çələbinin özü haqqında danışmaq istəmirəm. Çünki ölkəmizdə onu tanımayacaq insanların sayı, yəqin ki, barmaqla sayılacaq qədərdir. Böyük gücə malik olan övliyadır ki, bu gün də onun adını çəkəndə hamı: "Ağır seyyid idi. Onun ocağında nə niyyət edərdinsə, niyyətinə çatmamağın mümkün deyildi" – söyləyirlər.

Bu kitabda haqqında söz açdığım şəxs Azərbaycanımızın işıqlı insanlarından biri, Hacı Qaraman Çələbi ocağının yükünü çiyinləri üzərində daşıyan Hacı Məhluqə Çələbi-dir. Bu xanım haqqında bu günə qədər saysız qəzet məqalələri və kitab yazılmışdır. Çoxumuz Hacı Məhluqə xanımın kimliyindən xəbərdarlıq, fəqət məlumatsızlıq. Bu xanımın gücü nədədir, onun şəfali əllərinin sayəsində (Allahın izni ilə) insanlar necə şəfa tapmışlar?! Biz bu kitabda Məhluqə xanım haqqında bundan öncə yazılanlardan fərqli olaraq, sırf onun şəfaverici gücü və 2006-cı ildə Kəbə evində ziyarətdə olarkən qarşılaşdığı möcüzə haqqında söz açacağıq. Bundan öncə yazılanlardan da məzmun və forma baxımından fərqimiz də olacaq. Belə ki, burada mən müəllif kimi danışmayacağam. Hacı Məhluqə Çələbi ocağındakı möcüzələri görənlər insanlar bu gördüklərini oxuculara çatdıracaqlar. Ancaq ilkin olaraq, özümün də şahidi ol-

duğum bir neçə məqamı oxucularla bölüşmək istəyirəm:

...Məhluqə xanımla tanışlığım təsadüf nəticəsində baş vermişdi. İlk tanışlığımızdan bu xanımın bizlərdən fərqliliyini, qeyri-adi bir insan olduğunu hiss etmişdim. Daha sonra sağ əlindəki "A" hərfini və qılınc izini gördəndən sonra Hacı Məhluqə xanıma olan marağım daha da artdı. Və bu xanım haqqında öyrənmək, daha sonra isə yazmaq qərarına gəldim. Öyrəndim ki, Hacı Məhluqə xanımın sağ əlindəki "A" hərfinin açıqlaması Allah, qılıncın açıqlaması isə güc-qüvvət deməkdi. Xanım həmin bu əli ilə insanlara şəfa verir. Bu günə qədər ocağa xəstə gələn, şəfasını almadan geri dönməyib. Bu sadəcə, bir söz deyil. Kitabı sona qədər oxuyanlar yazdıqlarımın həqiqət olduğunu görəcəklər.

Hacı Məhluqə Çələbi ocağına pənah gətirən həkimdən çarələri üzülmüş xəstələr Allahın izni ilə şəfa tapırlar. Bu xəstələr arasında, bədxassəli şişləri, böyrək, ürək, astma-bronxitdən əziyyət çəkənlər, eləcə də, ruhi sarsın-

tıya məruz qalan insanlar olub. Həmin insanlarla ayrı-ayrılıqda görüşdükdə, onların hər biri Hacı Məhluqə Çələbi ocağında şəfa tapdıqlarını təsdiq etdilər.

Mənim ocağa inanlı olan insanlarla görüşüm zamanı Hacı Məhluqə Çələbini özüm üçün yenidən kəşf etdim. Çünki xanım danışmağı heç sevmir. Özündən elə də dərin bilgilər ala bilməmişdim. Bu bilgiləri mənə ocaqdan şəfa tapan insanlar danışdı. Gerçəkdən də, insanların danışdıqlarından dəhşətə gəlmişdim. Necə ola bilər ki, məmləkətimizdə belə bir fəvqəlgüçə, böyük iradəyə malik insan yaşasın, ancaq biz onun varlığından xəbərsiz olaq. Bəlkə bu da Allahın izni ilə olan bir işdir ki, Hacı Məhluqə Çələbini geniş ictimaiyyətə təqdim etmək mənə nəsis olacaqmış. Digər tərəfdən səbəb yenə də xanımın özüdür. Yuxarıda da qeyd etdiyim ki, Məhluqə xanım özü haqqında danışmağı sevmir. Bu üzdəndir ki, bu günə qədər ölkə ictimaiyyəti bu cür məqamlı bir insanı tanımayıb. Dəfələrlə televiziya kanallarından

da dəvət alan Məhluqə xanım bu dəvətləri qəbul etməyib. İndi bunun səbəbini özü: – "Ağalarım bu günə qədər icazə vermirdi. Mən indi də hər hansı bir açıqlamanı verməzdən öncə, onlardan icazə alıram. İzin vermədikləri heç nə barədə danışa bilmərəm!" – deyir.

"Mən özüm haqqında danışmağı sevmirəm. Ocağa gələn kifayət qədər insanlar var. Onları tapıb, danışdırın." – Məhluqə xanımın bu ısrarını qəbul etməməyə özümdə güc tapmadım. Beləliklə, bu ocaqda şəfa tapmış həmin insanlarla ayrı-ayrılıqda görüşüb, onları danışdırmaq çətin olsa da, Allahın izni, xanımın özünün razılığı əsasında bu niyyətimiz baş tutdu.

Lakin bundan sonra başqa problemlərlə üz-üzə qalası oldum. Çünki Hacı Məhluqə Çələbi haqqında danışanların, onun yüksək məqamını görənlərin sayı o qədər oldu ki, onların hər birinin fikirlərinin bu kitabda yerləşdirilməsi mümkünsüzlük yaratdı. Bu üzdən də mən bu kitabda onların yalnız bir

neçəsinin sözlərini oxucularımızın diqqətinə çatdırmağı lazım bildim.

* * *

Deyilənlərə görə, Hacı Məhluqə Çələbinin ən böyük möcüzələrindən biri 2006-cı ildə Həcc ziyarətində, Kəbə evini ziyarət edərkən milyonların gözləri önündə baş verib. Bu möcüzəni eşitdiyimdə, dəhşətə gəldim. Allah bu insanın məqamını öz müqəddəs məkanında hamıya əyani şəkildə, elə hamının gözləri qarşısında göstərmişdi.

Hacı Məhluqə Çələbinin özündən nə qədər bu möcüzə haqqında təfərrüatı ilə öyrənməyə çalışsam da, alınmadı. Xanım yalnız bunları dedi:

– 2006-cı ilin dekabr ayında Həcdə ziyarətdə olarkən Allahım məni hamının gözü önündə öz evinə apardı və mən Kəbəyə daxil oldum. İçəridə, ortada qara daş və onun da üstündə böyük qızıllı Quran vardı. Mən həmin daşı və Quranı ziyarət edib, diləyimi,

mətləbimi dilədim. Bütün ağalarım da orada içəridə idi. Onlarla çox söhbətləşdik. Daha sonra, ağalardan hərəsi bir səfərə getdiyini dedi. Dedim, canım sizə fəda olsun, bəs, siz gedirsinizsə, mən burda kiminlə qalacağam?! Elə bu sözü demişdim ki, Kəbə evinin qapıları açıldı, mənəi əllərində götürüb, yerə qoydular. Elə onda gördüm ki, insanlar hamısı başıma topladılar.

Hacı Məhluqə xanımdan nə qədər, Kəbə evinin içində gördüyü şəxslərin kimlər olduğunu soruşsam da: – "Adları açıqlamağı mənə icazə vermirlər. Nəyə izin veriblərsə, ancaq onları sizə danışa bilərəm. Məndən başqa heç nə soruşmayın." – dedi.

Müqəddəs Kəbə evində baş verdiyi söylənilən bu möcüzə nə qədər həqiqətə uyğundur sualı ilə 2006-cı ildə Hacı Məhluqə Çələbi ilə Həcc ziyarətində olan zəvvarları axtarıb tapıb və danışdırmaq qərarına gəldim. Həmin zəvvarlardan biri Ağstafa rayon sakini Hacı Səməd Səyyad oğlu Cəfərov oldu.

Hacı Səməd imanlı bir şəxs olduğundan hər bir cümləni diqqətlə, detalları ilə danışdı. Hacı Səmədin sanki yenə də həmin hissələri yaşayırmış kimi həyəcanla danışması mənə valeh etdi. Uzun-uzadı izahat verməyib, Hacı Səmədin danışdıqlarını oxucularımızın diqqətinə çatdırıram:

" – Allahın adı ilə...

Mən 2006-cı ilin dekabr ayında Hacı Məhluqə xanım ilə Həcc ziyarətində zəvvar yoldaşı olmuşam. Ondan qabaq bu xanıma tanımırıdım. Amma yolda eşidəndə ki, Hacı Qaraman ocağının davamçısıdır, bütün zəvvarlar kimi Hacı xanım mənim də marağıma səbəb oldu. İndi də düşünürəm ki, mən nə qədər xoşbəxt insanam ki, bu cür məqamlı xanımla zəvvar yoldaşı olmuşam.

Yolda bizim zəvvar yoldaşımız, mahir skripka ifaçısı Natiq Nuriyev birdən-birə özündən getdi. Hamımız təlaşla başına yığılıb, onu ayılmağa çalışdığımızı baxmayaraq, heç nəyə nail ola bilmirdik. Həmin vaxt

ona dava-dərman tapılsa da, faydası olmurdu. Demək olar ki, vəziyyəti ölüm həddinə çatmaq üzrəydi. Nəhayət, çarəsiz qalan xanımlardan biri Hacı Məhluqə Çələbiyə yaxınlaşmış, xahiş etdi ki, xəstəyə baxsın. Məhluqə xanım Natiqə yaxınlaşarkən, artıq onun ağzından köpük gəlirdi. Xanımın nəsə edəcəyinə inam az idi. Çünki həmin vaxt onun qüvvəsindən xəbərsiz idik.

Məhluqə xanım əli ilə Natiqin başını qaldıraraq, dua oxudu, ardınca, üzünə bir sillə vuran kimi diksinib, ayılıb, oturdu. Hamımız məəttəl qaldıq. Necə ola bilər ki, əlin dəyməsi ilə ağzından köpük gələn bir adam qalxıb, otursun?! Amma bu, bizim gözlərimizin önündə baş verdi. Artıq zəvvarlar – hər birimiz Məhluqə xanımın qüvvəsini görüb, onu tanıdıq.

Biz Suriyada Xanım Zeynəbin məzarını ziyarət edəndən sonra Mədinə şəhərinə getdik. Məqsədimiz burada ilk öncə Məhəmməd Peyğəmbərin (s.ə.s.) məzarını ziyarət etmək idi. Amma həmin vaxt peyğəmbərin

(s.ə.s.) məzarını ziyarət etmək qadağan olunmuşdu. Biz artıq ziyarət edə bilməyəcəyimizi yəqinləşdirib, yolumuza davam etmək fikrindəydik. Həmin vaxt Hacı Məhluqə xanım dedi ki, heç yerə getmirik, gəlin ardınca. Yolda gördüyümüz möcüzədən sonra xanıma inanmamağa haqqımız yox idi. Odur ki, hamımız onun ardınca məzara doğru getdikcə, inanın, qapıları açdılar: biz Məhəmməd peyğəmbərin (s.ə.s.) məzarını ziyarət etdik. Artıq heç kimin bu xanımda ilahidən pay verilmiş bir qüdrət sahibi olmasına şəkk-şübhəsi qalmamışdı. Hamımız bizimlə zəvvar yoldaşı olan bu xanımdan danışdıq. Amma xanım özü sakit, heç kimlə kəlmə kəsmədən öz aləmində ziyarətinə, yoluna davam edirdi.

Artıq Kəbəyə yetişmişdik. Hamımız ehramlarımızı geyinib, Kəbəni ziyarət etməyə hazırlaşdıq. Ora elə bir məkandır ki, nə qədər ziyarət etməyindən asılı olmayaraq, hər insana əlinin Kəbə evinə dəyməsi nəsib olmur. Həmin ziyarət vaxtı da xoşbəxtlikdən Hacı Məhluqə xanım mənim yanımda idi.

Mənə dedi ki, qardaş, səndən xahiş edirəm, məndən tut, mən əlimi Kəbə evinə vuracağam. Xanımın bu sözləri bayaq gördüyüm möcüzələrə baxmayaraq, yenə də mənə inandırıcı gəlmədi. Çünki neçə milyon insanın içindən keçib, əlini Kəbə evinə vurmaq qeyri-mümkündür. Bir də baxdım ki, qarşıdan insanlar özləri də bilmədən, aralanır, aralandıqca da, xanım irəliyə doğru tələsir. Bir onu bildim ki, qolundan tutub, saxladım. Amma həmin vaxtı xanıma elə bir güc gəlmişdi ki, mənim qüvvəm onu saxlamağa çatmırdı. Bir də gördüm, aman Allah, Kəbə evinin qapısına yaxınlaşırıq, Məhluqə xanımın əlimdən dartıldığını hiss edəndə qışqırıb, ətrafımdakıları köməyə çağırdım. Nə qədər çalışsaq da, xanıma əlimizdə tuta bilmədik. Bir də onu gördüm ki, əlimdən çıxıb, mələk kimi qarıya qalxıb, içəri girib, yoxa çıxdı. Həmin vaxt mənim də əlim qapının aşağısındakı hava üçün qoyulmuş barmaq-lıqlı yerə dəydi və əlimə dəyən mehi hiss etdim. Daha da əlimi uzadıb, xanımın hara

qeyb olduğuna baxmaq istəyirdim ki, bir də gördüm, insan izdihamı məni sıxışdırıb, dörd-beş metr kənara atdı. Bütün zəvvar yoldaşlarımızla yanaşı mən də nə edəcəyimizi unutmuşduq. Özüm də, düzü, qorxurdum ki, xanım mənim əlimdən yoxa çıxıb. Mən indi nə cavab verəcəyəm. Zəvvar yoldaşlarımızla hamımız, inanın, göz yaşlarımızı saxlaya bilmirdik. Bu insan nə idi, mələk idimi bizimlə gəlmişdi... Artıq çarəmizi itirmişdik. Kimə yaxınlaşaq, dərdimizi kimə deyək, bilmirdik. Düz altı-yeddi saat idi ki, bilmirdik nə edək. Sonda qərara gəldik ki, Azərbaycana zəng edib, baş verən hadisəni ailəsinə danışaq. Bir də, gördük ki, gülə-gülə gəlir. İnanın, hamımız sevindiyimizdən ağlaya-ağlaya qarşısına qaçıb: "Xanım, bu, nə möcüzə idi, bu, nə idi belə, siz mələksinizmi?" – dedik. Xanım: – "Əl çəkin məndən, Allahım özü məni evinə apardı, özü də qayıtdı. Heç nə soruşmayın məndən." – dedi. Artıq sevincimizdən onu rahat buraxdıq ki, yenə şükür Allaha ki, qayıtdı.

Bir yazar marağı ilə faktları topladıqdan sonra Hacı Məhluqə xanımı danışdırmaq bir qədər asanlaşır mənim üçün. Xanım Kəbə evindən qayıdarkən zəvvar yoldaşlarını necə tapdığı ilə bağlı sualıma özü belə cavab verdi:

– Mən Kəbə evindən çıxandan sonra bil-mirdim, neçə saat keçib. Mənə elə gəlirdi ki, neçə illər idi, içəridə idim. Düşündüm ki, yəqin, mənimlə gələnlərin hamısı qayıdıb, gediblər. İlk olaraq, ağıma mehmanxanaya gedib, ordan Azərbaycana gedən avtobusların biriylə qayıtmağım gəldi. Elə bunu düşünürdüm ki, bir də baxdım ki, zəvvar yoldaşlarının hamısı qarşımda oturub, ağlaşırlar. Məni görən kimi hamısı sevincək üzərimə gəldi.

Hacı Məhluqə Çələbinin Kəbə evinə daxil olduqdan sonra sağ əlində "A" hərfi və qılinc rəsmi əmələ gəlib. Bu da həmin möcüzənin isbatıdır. Bunu da zəvvar yoldaşları təsdiq edirlər ki, Kəbə evindən çıxandan sonra xanımın əlində "A" hərfi və qılinc rəsmi peyda olub.

* * *

Bu kitabı yazarkən, düşündüm ki, bütün araşdırmalarımı toplayıb, Hacı Məhluqə haqqında öz gəldiyim qənaətdən söz açım. Fəqət kitabı yazmağa başlayarkən, fikrimdən daşındım. Düşündüm ki, oxucular üçün də mənim öz fikirlərimdən çox insanların bu ocaqda gördükləri daha maraqlı ola bilər. Bu üzdən də, Hacı Məhluqə Çələbi qüvvəsinin sorağıyla axtarıb-tapıb danışdırdığım insanların öz sözlərini qələmə almaqda davam elədim.

Tapdığım insanların, demək olar ki, hamısı xanımın möcüzələrindən söz açırdılar. Deyirdilər ki, bu ocağa üz tutduqları zaman Allahın izni və xanımın vasitəsiylə hər hansı bir problemləri mütləq öz həllini tapıb. Mən danışanların hər bir sözünü oxuculara təqdim etmək istəyərdim. Əlbəttə ki, bunun nə qədər mümkün olduğu civarında.

AĞ DUMAN KİMİ GÖYƏ ÇƏKİLDİ...

Hacı Ağabacı Quliyeva Bakı şəhəri Maştağa qəsəbəsinin sakinidir. O da Hacı Məhluqə Çələbi ilə ilk dəfə Həcc ziyarətinə gedərkən yolda tanış olub. Bu müqəddəs məkanı ziyarətə çıxdıqları uzun yolda Hacı Məhluqə Çələbinin çox möcüzələri ilə qarşılaşdığını deyir. Onlardan bir neçəsini də bizlərə danışdı:

– Mən Həcc ziyarətində olarkən, Peyğəmbərin (s.ə.s.) məzarını ziyarət edə bilməmişdim. Kimsə də gedib, ziyarət etmək istəyirdisə, deyirdilər, basırıqdı, ora daxil olmaq mümkün deyil. Bir zəvvar yoldaşımız vardı – Hacı Rasim. O, mənə dedi ki, biz Ha-

cı Məhluqə Çələbi ilə peyğəmbərin (s.ə.s.) məzarını sanki bir möcüzə şəklində ziyarət etdik: "İnanılmaz idi. Deyilənə görə hələ bu vaxta qədər orada belə bir vəziyyət yaranmayıb. Amma biz tam sərbəstliklə düz məzara qədər gedib, ziyarət edib, qayıtdıq".

Hacı Rasimin sözündən sonra Hacı Məhluqə Çələbinin yanına gedib dedim:

– Hacı xanım, siz necə gedib, ziyarət etmişiniz?... Mən nə vaxt gedirəm, ya qapılar bağlanır, ya da o qədər basırıq olur ki, məzara yaxınlaşa bilməyib, geri qayıdıram. Hacı xanım mənə dedi ki, sən sübh namazını burda qıl, get onun ziyarətinə. Narahat olma, cəddim özü sənin köməyin olacaq, ziyarət edə biləcəksən. Mən də Hacı Məhluqə Çələbinin dediyi kimi də edib getdim, peyğəmbərin (s.ə.v.) ziyarətinə...

Hacı Məhluqə xanımın möcüzələrindən biri də orda baş verdi ki, mən onu yatmış qoyub gəldiyimə baxmayaraq, yolda, elə bil, bu adam da yanımda idi. Hiss edirdim ki, mənimlə birgə addımlayır. Beləcə özüm də

hiss etmədən bir də gördüm ki, qapılar açıla-açıla artıq peyğəmbərin (s.ə.s.) düz məzarının qarşısındayam. Orada heç bir sıxlıq-filan olmadan ziyarətimi edərək rahat namazlarımı qılıb, ibadətimi edib qayıtdım. Qayıdanda, hiss etdim ki, Hacı Məhluqə Çələbi daha yanımda yoxdu. Bir də baxdım ki, yolu itirmişəm. Qaldığımız mehmanxanaya necə qayıdacağımı bilmirdim. Uzaqdan göürdüm ki, bəzi mehmanxanaların üzərində Azərbaycanın bayraqları dalğalanır. Amma, elə bil, yolumu bağlamışdılar. Necə gedib, ora yetişəcəyəm, bunu bilmirdim. Artıq özüm də kövrəlmişdim ki, tanımadığım yerdi, azıb qaldım burda... Elə bu anda, bir də baxdım ki, nurani bir kişi, çiyində üzərində Azərbaycan bayrağı olan çanta yaxınlaşdı mənə. Dedi: – Bacı, deyəsən, siz yolu itirmisiniz?! Bu kişinin Azərbaycan dilində danışdığını görüb, ürəyim sevinclə doldu ki, indi bu məni aparıb, çıxarar qaldığımız mehmanxanaya... Dedim ona ki, bəli, Rəsulallahın ziyarətinə gəlmişdim, yolu itirmi-

şəm. Dedi, gəlin birgə gedək. Mən də siz qaldığınız mehmanxanaya gedirəm.

Tanımadığım bu qeyri-adi, nurani kişi ilə yolda gələ-gələ peyğəmbərin (s.ə.s.) məqamından, dindən-imandan çox söhbətlər etdik. Yolda, həmin bu adama nə qədər dua da etdim ki, olmasaydınız, qalacaqdım yolda. Tanımadığım yerdi, hara gedə bilərdim axı...

Mehmanxananın qapısına çatdıq, mən içəri girmək istəyəndə çevrildim, bir də öz təşəkkürümü bildirim ki, sağ olun, məni gətirdiniz. Baxdım ki, kişi qeyb olub yanımdan... Nə qədər, ətrafa göz gəzdirib, axtarsam da, tapa bilmədim. Ora elə də insanların sıx olan yeri deyildi ki, deyim, sıxlıqda itirmişəm onu, yox. Tez Hacı Məhluqə Çələbinin yanına gəlib, başıma gələnləri onun üçün danışdım ki, bu kişi kimdirsə, azmışdım, məni ordan götürüb gətirib, qapının ağzına çatdırandan sonra qeyb oldu. Hacı xanım mənə dedi ki, həmin şəxs imamlarımızın naiblərindən biridir ki, görüb, sən az-

mısan götürüb səni öz yerinə çatdırıb. Daha sonra mən elə bir adam orda görmədim.

Hacı Məhluqə Çələbinin ən böyük möcüzəsi Kəbə evini ziyarət edəndə baş verdi. Biz Kəbə evini ziyarət edərkən onlardan aralı düşdük. Hacı Məhluqə xanım yanımızda deyildi. Bir də onu gördüm ki, ağ nəşə ildirəm sürəti ilə çəkildi yuxarı, aləm qarışdı bir-birinə... Amma mən həmin vaxtı bu adamın kim olduğunu bilmirdim. Bir də onu gördüm ki, zəvvar yoldaşlarımız səs-küy saldılar ki, bəs Seyid xanım qeyb oldu. Biz onu nə qədər axtarıb arasaq da, tapa bilmədik. Həmin vaxt Səməd adlı zəvvar yoldaşımız vardı, o gəldi. Rəngi ağarmış, halı özündə deyildi. Nə baş verdiyini soruşduğunda, dili-dodağı əsə-əsə dedi ki, Hacı Məhluqə Çələbini əlimdən dartıb, aldılar... Nə qədər möhkəm sıxıb, saxlamağa çalışsam da, özü üstümə çığırdı ki, burax, məni aparırlar...

Düz yeddi saat biz Hacı Məhluqəni axtarmışıq. Orada ərəblərə də yaxınlaşıb, başa saldıqda ki, belə bir şey olub, biz nə edək?!

Hamısı dedi ki, "La iləhə illəllah, axtarmayın onu." Artıq çarəsiz qalıb qayıtmışdıq qaldığımız mehmanxanaya. Bir də gördük ki, Hacı Məhluqə xanım gəlir. İnanın sevincimizdən nə edəcəyimizi bilmirdik... Elə bir onu bildim ki, hamımız üstünə gedib qucaqlayıb öpdük. Soruşdum ondan ki, Hacı xanım, həmin vaxt ağ nəyə uçdu, elə bil, nə idi o?...

Dedi ki, mən idim. Səmədin əlindən məni alıb, Kəbə evinə saldılar. Artıq heç nə danışmadı bizə. Hamımız stress vəziyyətindəydik. Daha heç bir kimsənin bu xanıma şəkk-şübhəsi olmadı. Mən sonralar öyrəndim ki, Hacı Məhluqə xanım Hacı Zeynalabdin (ə) imamımızın törəməsi Hacı Qaraman ağa ocağının davamçısıdır. Artıq biz Azərbaycanca gələndən sonra da bu xanımdan uzaqlaşmadıq.

Bir gün Maştağada imam ehsanı verirdik. Hacı Məhluqə Çələbinin də məclisimizdə iştirak etməsini arzu edib, onu da dəvət etdik. Sağ olsun ki, gəldi. Həmin vaxtlar da

anam çox xəstə idi. Dedim Hacı Məhluqə xanıma ki, anam yaman xəstədir, nə edə bilərəm?! Dedi, anan sağalar, amma sən özün mənim xoşuma gəlmirsən. Hacı xanım bir stəkan suya dua oxuyub, verdi mənə ki, içim. Mən də anamın xəstə olduğunu bilib, suyu özüm içməyib aparıb, anama verdim ki, içsin. Hacı xanım, bunu görüb, əlini əlinin üstünə vurub, dedi ki, sən neylədin. Gərək onu özün içərdin. İnanın mənə, suyu anam içəndən sonra mən elə bir hala düşdüm ki, inanın, məclisdən yarımçıq icazə alıb çıxdım çölə ki, özümə gəlim, amma daha da pisləşirdim. Artıq o dərəcəyə çatdım ki, ürəyim bulanmağa başladı. Hacı xanım çölə çıxıb mənə yaxınlaşaraq dedi ki, bax, sənə dedim axı. Suyu ocağım sənin adına vermişdi, sən onu anana verməməliydin. Amma eybi yox, deyib, kürəyimə əlini çəkib nəsə dua oxudu, daha sonra üzümə bir sillə vurmağıyla, inanın, əvvəlkindən də yaxşı oldum.

Həmsöhbətim söyləyir ki, Hacı xanımın daha bir möcüzəsinin də nəvəsi dünyaya gələrkən şahidi olub:

Uşaq dünyaya gələndə, başından zədə aldı. Əmgəyində problem yarandığından həkimlər də qorxurdular ki, əgər, bu uşağın əmgəyi düzəlməsə, ruhi xəstə olacaq.

Bir gün uşağı xəstəxanaya aparıb, başını tomoqrafiya elətdirdim. Cavab belə oldu ki, bu uşağa ciddi şəkildə müalicə lazımdı. Əks təqdirdə, yaxşı sonluq gözlənilmir. Daha çarəmiz qalmamışdı. Qızımla uşağı da götürüb, getdik Hacı xanımgilə. Uşağa baxan kimi dedi ki, bu uşaqda heç nə yoxdu, bu, mənim əlimə bənddi. İnanın, Hacı xanım uşağa əlini çəkəndən on beş gün sonra yenidən həkimə apardıq, həkim məəttəl qaldı. Dedi, siz buna nə müalicə etdiniz ki, on beş günün içində uşağın əmgəyi tamam birləşib, heç bir problemi də qalmayıb.

Ardınca, daha bir möcüzəsindən də danışım ki, mən dəfələrlə Hacı Məhluqə Çələbi ocağında ehsan süfrələrində olmuşam.

İnanın, onun ehsan etdiyi plovun qazanının qapağını açan kimi plovun üstündə beş barmaq rəsmi və ərəb dilində "Allah" sözü yazılır. Bu möcüzə bir dəfə olmur, hər dəfə onun verdiyi ehsan süfrələrində bu möcüzə ilə qarşılaşmışam.

Hacı Məhluqə Çələbi ağır ocaqdı. Ona şəkk-şübhə etmək olmaz. Çünki bu adamın möcüzələri gizləndə deyil, aşkarda – hamının gözü önündə baş verir.

VÜCUDUMDA QICIQLANMA HİSS ETDİM

Məhluqə xanımla Həcc ziyarətində yol yoldaşı olmuş zəvvarlarla danışarkən, hər biri mahir skripka ifaçısı Natiq Nuriyevin yolda səhhətinin birdən-birə pisləşməsini, Məhluqə xanımın onu sakitləşdirib sağaltmasını xüsusi vurğuladılar. Bu üzdən də Natiq Nuriyevlə danışmaq və bütün bu deyilənləri özünün təsdiq edib-etməməsini dəqiqləşdirmək istədim.

Natiq müəllim, deyilənləri təsdiq etdikdən sonra daha bir maraqlı məqamı da mənim üçün danışdı. Hansı ki bu barədə heç kimdən eşitməmişdim:

– Həcc ziyarətinə gedərkən yolda səhhətim birdən-birə pisləşdi. Sağ olsun, Məhluqə xanım ki onun şəfalı əllərinin sayəsində özümə gəldim. Amma mənim üçün daha maraqlı məqam onda oldu ki, mən mehmanxanadan düş qəbul edib çıxandan sonra birdən-birə bədənimdə qeyri-adi bir qıcıqlanma hiss etdim. Birdən mənə elə gəldi ki, xanım yanımdadır və şəfalı əlləri ilə məni müalicə edir. Elə həmin andan heç bir problemim qalmadığını hiss etdim, sağ-salamat ziyarətimi edib, evimə qayıtdım.

GÖZLƏRİMİZ ÖNÜNDƏ QEYB OLDU

Hacı Məhluqə xanımın Həcc ziyarəti zamanı daha bir zəvvar yoldaşı olmuş Hacı Rasim İsmayılovun danışdıqları xüsusi marağıma səbəb oldu. Çünki Hacı Rasim Həcc ziyarətinin hökmləri haqqında geniş bilgiyə sahib olan şəxslərdən biridir. O da Həcc ziyarətində Hacı Məhluqə Çələbinin qeybə çəkildiyini şəxsən görənlərdəndir. Ona görə də düşünürəm ki, onun danışdıqları oxucularımızın xüsusi marağına səbəb olacaq:

– Kəbə evində bir qapı var. Hansı ki, hamı həmin qapıdan keçib, müqəddəs Kəbə

evini ziyarət edir. Biz də ziyarətdə olarkən həmin qapıdan daxil olduq ki, ziyarətimizi edək... digər zəvvar yoldaşlarım kimi Hacı Məhluqə xanım da yaxınlığımda idi. Biz qapıdan içəri daxil olan kimi təsadüfən Hacı Məhluqə xanıma baxdığım da xanımın bayaqki insan olmadığını birdən-birə üzündə işıq, nur görünəndə, ilkin olaraq, mənə belə gəldi ki, bu qapıdan daxil olandan sonra həmin nur hamının üzündə peyda olur. Lakin sonradan digər zəvvar yoldaşlarıma baxıb onlarda bu dəyişikliyin olmadığını görəndə təəccübləndim. Hacı xanımın simasına Allah tərəfindən elə bir nur əta olmuşdu ki, onu tanımaq belə çətinləşmişdi. Heç, elə bil, həmin adam deyildi.

Bildiyiniz kimi Kəbə evini ziyarət edərkən o qədər insan izdihamı olur ki... Zəvvarların dairəvi şəkildə ziyarət etməsi dəniz dalğasına bənzəyir. İş orasındadır ki, ziyarət vaxtı həmin dairədən kənara çıxmaq mümkün deyil. Bu yerdə bir də gördüm ki, Hacı Məhluqə Çələbi sanki üzərək Kəbə evi-

nə doğru gedir. İnanın, Kəbə evini ziyarət edənlər bilir, insan axınını yararaq birbaşa Kəbə evinin üzərinə getmək qeyri-mümkündü. Adam ayaq altında qalıb, ölə bilər. Fəqət mən gözümün şahidiyəm ki, Hacı Məhluqə Çələbi insan izdihamının üzəri ilə sanki üzərək düz Kəbə evinin qapısına doğru getdi.

Hacı Məhluqə Çələbinin daha bir möcüzəsini də deyim. Bir gün mən onu evimə qonaq gətirmişdim. Mənim həyatımda onun huşu özündən getdi. Hardasa 10-15 dəqiqə özündə olmadı. Özünə gələndə dedi ki, mən Həzrət Əlini (ə) sənin qapında gördüm. Mən daha sonra öyrəndim ki, Hacı Məhluqə xanımda tez-tez bu kimi hallar baş verir, həmin vaxt o, gözəgörünməzlərlə danışır.

Hacı Məhluqə xanımın mənim həyatımda dediyi sözdən bir xeyli sonra mənim nəvəm dünyaya gələcəkdi. Yatdım, yuxuda gördüm ki, mənə dedilər, dünyaya gələcək uşağın adını Əli qoy. Mən də Hacı xanımın

sözündən və yuxuda gördüyümdən sonra nəvəmin adını Əli qoydum.

Ümumiyyətlə, Hacı Məhluqə Çələbinin möcüzələri çoxdur. Onları bir-bir sadalamığa vaxt yetməz. Mən çox məmnunam ki, belə bir insanı tanıyıram.

ONUN MÖCÜZƏLƏRİ DANIŞMAQLA BİTMƏZ

Hacı Zərifə Hüseynova da Hacı Məhluqə Çələbinin zəvvar yoldaşlarından biridir. Lakin Həcc ziyarəti zamanı ayrı qrupda olduğu üçün həmin vaxt Hacı Məhluqə Çələbini tanımayıb. Fəqət həmin vaxt Kəbədə olarkən hansısa möcüzənin olduğunu eşidib, amma bu möcüzənin o vaxt Hacı Məhluqə Çələbi bağlı olduğunu bilməyib. Ancaq buna baxmayaraq, o da Hacı Məhluqə xanımın möcüzələrinin şahidi olub. Onun danışdıqlarını da olduğu kimi oxucuların nəzərinə çatdırıram.

– Mən ümumiyyətlə, ziyarətləri gəzməyi sevirəm. Ziyarətlərə getməklə, özümdə mə-

nəvi bir rahatlıq tapıram. Həcc ziyarətindən qayıtdıqdan sonra bir gün Buzovnada yerləşən "Əli ayağı" deyilən ziyarətgaha getmişdim. Təsadüfən bu ziyarətdə bir xanımla rastlaşdım, orada namaz qılandan sonra söhbət edərkən məlum oldu ki, həmin bu xanım da biz Həcc ziyarətində ikən bizimlə olub. Lakin, mən həmin vaxt bu xanımlı görməmişdim. O, mənə Kəbədə Hacı Məhluqə Çələbinin bir neçə saat qeyb olunmasından danışdı. Dedim, hə, mən də orda olanda, möcüzə olduğunu eşitmişdim, amma nə möcüzə idi, onu bilmirdim. Bu xanım mənə danışdı ki, Hacı Məhluqə Çələbi ağır seyiddi, ocağı var, mən xanımdan xahiş etdim ki, onun ünvanını bilirsə, mənə versin. O da sağ olsun ki, Hacı Məhluqə xanımın ünvanını mənə verdi. Təsəvvür edin, həmin vaxtlarda da qızım da qadın xəstəliyi vardı, gəzdirmədiyimiz xəstəxanalar qalmamışdı. Nə qədər müalicə yazılırdı, xeyri olmurdu. Axırda, qızımla bir həkimin də yanına getdik. O, da xeyli dava-dərman yazdı, dedi ki,

on gün bu müalicəni edin, gəlin yanıma, yenidən baxım. Elə həmin həkimdən çıxandan sonra yazdıqlarını almadan qızıma dedim ki, mən Kəbədə olarkən bir Seyid xanımla bağlı möcüzə eşitmişdim. İndi həmin xanımın ünvanını tapmışam, gəl onun da yanına gedək, bəlkə, bir köməyi dəyəər. Alınmazsa, sonra bu dava-dərmanı da alıb, müalicəmizə davam edərik. Qızım razılaşdı, biz Hacı Məhluqə xanımın ziyarətinə getdik. Qızıma baxan kimi dedi ki, bu qızın xəstəliyi var, amma qorxmayın, bir gün ocağımda qalsın, Allahın köməyi ilə heç nəyi qalmayacaq, sağalacaqdır.

Qızımın həmin günü ocaqda qaldıq. Hacı Məhluqə xanım ona əl çəkdi, səhəri çıxıb getdik. Hacı xanım tapşırırmışdı ki, heç bir dava-dərman etmədən on gündən sonra yenidən həkimə gedək.

Elə oldu ki, on gündən sonra həkimə getdik, həkim qızımı USM aparatına salandan sonra gördüyü müsbət nəticədən dəhşətə gəldi. Xəstəlikdən əsər-əlamət qalma-

mışdı. Soruşdu ki, müalicə etmisiniz, dedik hə. Amma müalicə etməmişdik. Yalnız Allahın izni ilə Hacı Məhluqə Çələbinin əlinin şəfası qızımın xəstəliyini tamamilə sağaltmışdı. Bu günə qədər də qızımın həmin xəstəliklə bağlı heç bir problemi yoxdu.

Məsələn, bir dəfə də özümün on iki barmaq bağırsağında şiddətli ağrılar baş qaldırmışdı, dayana bilmirdim ağrılardan, vəziyyətim də getdikcə geriləyirdi. Hacı Məhluqə Çələbi ocağına getdim, bircə dəfə göbək nahiyəmə tüpürməyi ilə elə həmin gündən də ağrılarım keçdi. Ümumiyyətlə, Hacı Məhluqə xanımın o qədər möcüzələri var ki, danışmaqla bitməz.

RUSİYADAN GƏLMİŞ XƏSTƏ BİR GECƏ OCAĞINDA QALMAQLA, SAĞALDI

Hacı Səbirə İsmayılova da Hacı Məhluqə Çələbinin Həcc ziyarətində olan zəvvar yoldaşlarından idi. O da Hacı Məhluqə xanımın möcüzələrindən danışır:

– Həcc ziyarətində səhhətimlə bağlı Kəbə evini ziyarət edə bilmədim. Kənarda dayanmışdım. Birdən səs-küyün qopduğunu gördüm. Daha sonra öyrəndim ki, bizimlə ziyarətə gələn Seyid xanım qeyb olub. Bir neçə saat hamının onu axtarmasına baxmayaraq, tapa bilmədilər. Xeyli vaxt ötdükdən sonra bir də baxdıq ki, özü gəlir. Hamı sevincək, qarşısına yüyürüb, harda olduğunu maraqlandıqda, Allahın onu çəkib, Kəbə evinə apardığını, orda ağaları ilə görüşdü-

yünü dedi. Həqiqətən də, mən ziyarətdə olmasam da, orada olan zəvvar yoldaşlarımız Seyid xanımın, sanki, havada uçaraq Kəbə evinə daxil olduğunu gördüklərini dedilər.

Biz Azərbaycana qayıdıandan sonra da Hacı Məhluqə xanımdan ayrılmadıq. Mən və zəvvar yoldaşlarım dəfələrlə onun ocağında oluruq. Məsələn, onun daha bir möcüzəsinə deyə bilərəm ki, dəfələrlə gözlərimin önündə özündən gedib. Amma bu, özündəngetmə, ürəkkeçmə-filan deyil. Bu, tamam başqa bir şeydir ki, bunu izah etmək belə çox çətindi. Bu halından – özünə gəldikdən sonra həmişə ağaları ilə görüşdə olduğunu deyir.

Rusiyada yaşayan bir xalam qızı vardı. Ayağının diz qapağına su yığılmışdı. Orada həkimlər onun diz qapağına yığılan suyu çəkə bilməmişdilər. Mən ona məsləhət bildim ki, Bakıda Hacı Məhluqə Çələbi adında ağır ocağı olan bir seyid var, onun yanına gəlsin. Təsəvvür edin, xalam qızı Bakıya gəlib, bir gecə Hacı xanımın ocağında qalmaqla onun diz qapağının suyu çəkildi.

YANAQLARINDAN QAN DAMCILAYIRDI...

Növbəti danışdırdığım insan Hacı Məhluqə Çələbi ocağının möcüzələrinin şahidi olmuş, hüquqşünas Könül xanım Əsədova oldu. Digər həmsöhbətlərim kimi Könül xanım Əsədovanın da danışdıqlarını heç bir şərhətsiz oxucuların diqqətinə çatdırıram.

– Məhluqə Çələbini ilk tanıdığım vaxtlardan danışmaq istəyirəm. Belə ki, mənim xalam xəstə idi. Cərrahiyyə əməliyyatı keçirmişdi. Əməliyyatdan sonra xalama kimsə deyib ki, Hacı Məhluqə Çələbi ocağı var, gərək, əməliyyat olunmazdan qabaq ora gedəydin. Xalam əməliyyat olunsa da, həyat yoldaşından xahiş edib ki, onu deyilən ocağa aparsın.

Xalam həmin ocağa gedib. Hacı Məhluqə xanım ona baxıb, deyib ki, gərək, sən əməliyyat olunmazdın, birbaşa bura gələrdin, mən əməliyyatsız da sənin xəstəliyini Allahın izni ilə sağaldardım, amma eybi yox, daha keçdi.

Hacı xanım xalama əlini çəkib, ocağının daşını suya salıb, verib ona içirdəndən sonra, xalamda əməliyyatdan sonra da yaranan bütün problemlər aradan qalxıb indi, şükür Allaha, yaxşıdı.

Bir gün xalam mənə zəng etdi ki, belə bir ocaq tanıyıram, mən ora gedəndən sonra özümü gümrah hiss edirəm və orada öz işlərimlə bağlı nə niyyət etmişdimsə, hamısı həyata keçib.

Xalam Hacı Məhluqə xanımın möcüzələrindən mənə danışanda məni gülmək tutdu. Düzü, mən belə şeylərə elə də inanan adam deyildim. Xalam mənə izah etdi ki, bu, çox ağır bir ocaqdı və bu xanımın heç bir təmənnası yoxdu.

Xalamın sözlərindən təsirlənib, Hacı Məhluqə Çələbi ocağının ünvanını aldım və

getdim onlara. İlk olaraq evə daxil olanda çəkinirdim. Lakin xanımın nurani çöhrəsini görəndən sonra onun üzündəki işıq məni elə tutdu ki, elə bildim, neçə illərdir, bu xanıma tanıyıram və neçə illərdir də bu ocağa gəlib-gedirəm. O, sağ əli ilə mənə əl çəkdiyə bütünü bədənə titrəyirdi. Sonda üzümə bir sillə vurdu. Bu sillə üzümə elə dəydi ki, elə bil, onu yanımda dayanıb mənə əl çəkən Seyid xanımdan yox, qeybdən vurdular. Daha sonra mən öz dostlarımı da aparmışdım həmin ocağa, onlar da eyni sözləri mənə dedilər ki, xanım sonda sillə vuranda, sanki, özü vurmur, hardansa qeybdən dəyir həmin zərbə.

Mən ocağa getməzdən qabaq depressiyadaydım, evdən bayıra çıxmırdım. Qardaşlarımın da işlə bağlı problemləri vardı. Amma biz həmin ocağa gedib orda nə niyyət etdiksə, şükür olsun Allaha ki, bütün dilədiklərimizə nail olduq.

Mənim bir bibim qızı var, İngiltərə vətəndaşı ilə ailəlidir. Onun İngiltərədə vətəndaşlıq alması üçün burada universitetdə dil-

dən imtahan verib, sertifikat alması gərək idi. Azərbaycana gəlmişdi. Həmin vaxtı da hamiləliyinin son mərhələlərində idi. Buna da lazım idi ki, burda sertifikat alıb daha sonra İngiltərə səfirliyindən viza alıb, ora getsin. Amma nədənsə, sertifikat almaq gecikir, hamiləlik mərhələsi də sona yaxınlaşırdı. Uşaq da İngiltərə vətəndaşlığı alsın deyə, vacib idi ki, orada dünyaya gəlsin. Lakin dediyim kimi sənəd işləri ləngiyirdi. Mən bibim qızına təklif etdim ki, Hacı Məhluqə Çələbi ocağına gedək.

Onunla həmin ocağa gedib, bir gecə qalmaqımızla, inanın, gecə mən də möcüzəli yuxular gördüm. Amma bibim qızı yuxuda görüb ki, Hacı Məhluqə Çələbi bir-bir qapıları açır, axırda, bir otaqda dayanır. Bibim qızına deyir ki, hə, gəl indi bu otaqda sənə xeyir-duanı verim get. Səhəri yuxudan oyandıq, bibim qızı getdi İngiltərə səfirliyinə, böyük bir möcüzə oldu ki, ondan heç bir sertifikat-filan tələb etmədən sənədləri qaydaya düşdü.

Daha sonra bir gözümün şahidi olduğum möcüzəni də deyim:

Bir gün Moskvada yaşayan bibim Bakıya gəlmişdi. Həmin ərəfədə sinə nahiyəsindəki şişdən Moskvada yenicə əməliyyat olunmuşdu. Müayinə üçün "Onkologiya" deyilən xəstəxanaya getmişdik onunla. Orada həkimin növbəsində dayanarkən kənardə tək oturub ağlayan bir xanımı gördük. Yaxınlaşıb, nə baş verdiyini soruşdum. Sanki, xanım da dərđini danışmağa həmdəm axtarırmış. Dedi ki, onun da sinə nahiyəsində şiş var və həkim ona "xərçəng" diaqnozu qoyub, artıq əməliyyat üçün də xeyli gecikib. Bu anda ilk olaraq, ağılıma Hacı Məhluqə xanım gəldi. Mən qarşımda göz yaşları axıdan xanıma acıyaraq ona ocaq haqqında danışdım, çox xahiş etdi ki, onu həmin ocağa aparım. Onsuz da, bibimlə ocağa gedəcəyimizi nəzərə alıb, həmin bu bir neçə saat içində tanıdığımız xanımı da Hacı Məhluqə xanımın ocağına apardıq. Yolda xanım dedi ki, onsuz da, müalicə üçün bu yaxınlarda İrana da gedəcək, bəlkə, orada bir çarəsi bulunar.

İnanın, ocaqda öz dərdimiz yadımızdan çıxdı, həmin bu tanımadığımız xanıma dualar etdik. Məhluqə xanım ona əlini çəkdi, sinəsinə tüpürdü və ocağın daşını çaya salıb, ona içirəndən sonra dedi ki, fikrində tutmuşsan ki. Uzaq yola gedəsən müalicə üçün, amma getmə, çayında işıq görürəm.

Biz həmin ocaqdan çıxandan sonra xanımla əlaqə nömrələrimizi aldıq, bir-birimizlə zəngləşdik. Görüşümüzün üstündən iki gün keçmişdi ki, xanım İrana getdiyini dedi. İnanın, xanım gedib İrana, həkimlər onu əməliyyata hazırlayıb, əməliyyat stoluna uzadanda gülüblər. Xanım deyib, bunlar mənə niyə gülür axı?! Həkim deyib ki, bəs sənin şişin hanı, yoxdu axı... Bəlkə qorxub qaçıb?!

Xanımın sinəsindəki xərçəng öz-özündən iki günün içində əriyib, yoxa çıxmışdı, heç, elə bil, olmayıb da...

Bir dəfə də Hacı xanımın evindəydik. Birdən xanım jaketini də götürərək qolunun üstünə atıb, otaqdan çıxdı. Biz də onu gözləyincə söhbət edirdik. Gəlmədiyini görüb, ar-

dınca otaqdan çıxdıq. Gördük ki, dayanıb, jaketi də əlindən yerə düşüb, bir nöqtəyə baxır. Gözlərinin ağardığını görəndə dəhşətə gəldim, qorxdum. Qorxumdan ağlayırdım. Onun evində xidmətçi işləyən bir xanım var, mənə astaca başa saldı ki, xanım zikrə gedib, səs salmayım. Amma mən o qədər qorxmuşdum ki, ağlamağımı kəsə bilmirdim. Birdən Hacı Məhluqə xanım özünə qayıdıb mənə deyəndə ki, ağlama birtəhər özümü toparladım. Ən böyük möcüzə həmin anda oldu ki, o, özünə qayıdıandan sonra yanaqlarından qan damcıladı. Mən daha sonra onun evində işləyən xanımdan öyrəndim ki, Məhluqə xanım ağaları ilə görüşüb, danışarkən özündə olmur, heç kimi eşitmir, heç nə bilmir, ancaq onlarla təmasda olur.

Bir qohumumuz da vardı, iki il idi ki, ailə münaqişəsi zəmnində atası ilə danışmırdı. Hacı Məhluqə xanımın ocağına gəlib qayıtmağı ilə atası onun yanına gəlib, barışıb onunla.

YEDDİ İL LAL OLAN UŞAĞIN DİLİ AÇILDI

Ləman xanım Fituri isə öz oğlunun yeddi yaşına qədər dilinin lal olmasını, ancaq Hacı Məhluqə Çələbi ocağında Məhluqə xanımın şəfali əllərinin ona toxunduqdan sonra danışdığını dedi.

– Mənim övladım anadan olandan yeddi yaşına qədər danışmırdı. Lal idi. Mən onu Hacı Məhluqə xanımın yanına apardıqdan sonra böyük möcüzə oldu, oğlum danışdı. Uşağın astma xəstəliyi də vardı. Məhluqə xanımın yanına gedəndən sonra həmin xəstəliyindən də heç bir əsər-əlamət qalmayıb. Uşaq, elə bil, bütünlüklə dəyişdi. Mən onu məktəbə də qoydum, bu gün dərslərini də yaxşı oxuyur.

Məhluqə xanımın, daha böyük möcüzələrindən birini də deyim. Mənim həmin dediyim oğlumdan sonra yenidən dünyaya uşaq gətirməyim də mümkün deyildi. Bir gün Hacı Məhluqə Çələbi ocağında yatarkən yuxuda gördüm, Məhluqə xanım mənə deyir ki, sən hamiləsən. Gerçəkdən də həmin gündən sonra mən hamilə olduğumu bildim. Ancaq həkim dedi ki, mən normal doğuş edə bilmərəm, uşağı mütləq qeysər əməliyyatı yolu ilə götürə bilərəm. Yenidən Hacı xanımın yanına gəldim ki, məni əməliyyata yazıblar, qorxuram. Məhluqə xanım bircə dəfə əlini mənə toxundurmağı ilə dedi ki, qorxma səhər get həkimə, əməliyyat etməyəcəklər. Normal doğuş keçirəcəksən. Getdim həkimə, bir gün qabaq məni əməliyyata yazan həkim baxıb dedi ki, əməliyyata ehtiyac yoxdu. Şükür Allaha ki, övladımı da normal şəkildə dünyaya gətirdim.

OTUZ ALTI GÜNDƏ HƏKİMƏ EHTİYACIMIZ OLMADI

Hacı Gülcahan xanım Lillahova da Hacı Məhluqə Çələbinin əlinin şəfasından danışdı:

– Otuz altı gün Hacı Məhluqə Çələbi ilə Həcc ziyarətində olmuşuq. Orada onun çox böyük möcüzələri oldu. Bunların hamısını bir-bir danışmağa vaxt yetməz. Amma mən bircə onu deyə bilərəm ki, mənim gözlərimin qabağında ziyarətdə olduğumuz müddətdə bizim qrupdan bir nəfər belə həkimə müraciət etmədik. Hansımızın nə problemi olurdusa, hamımız Hacı Məhluqə Çələbiyə müraciət edirdik, onun şəfali əlləri kimə də-

yirdisə, dərhal səhhətimizdə nə problem yarandısa, aradan qalxırdı. Bir sözlə, bu xanım görünməmiş bir möcüzədir. Sadəcə, özünü təqdim etməyi sevmir. Əgər onu tanırsalar, onun möcüzələrini bilsələr, mən inanıram ki, hamı onun qapısına axışar...

UŞAĞIMIN DİLİ AÇILDI

Mətanət xanım Mahmudova da söhbətimiz zamanı ürəkdolusu övladının dilinin açılmasından danışdı:

– Övladım səkkizaylıq olarkən yıxılmış və bununla da dili tutulmuşdu. Əvvəllərsə bəzi sözləri deyirdi. Həmin hadisədən sonra uşaq heç nə danışmırdı. Baldızım mənə Hacı Məhluqə Çələbinin ocağını tanıtdırdı, uşağı bir neçə gün ocağa aparıb gətirdikdən sonra uşağımın dili açıldı. İndi, şükür Allaha ki, hər şey qaydasındadır. Amma Hacı Məhluqə Çələbi ocağına getməmişdən qabaq ölkədə həkim qalmamışdı ki, uşağı onun yanına aparmayaq. Hamının yazdığı

dava-dərmanı alıb, etməyək. Fəqət heç bir təsiri olmurdu, uşaq danışmırdı ki, danışmırdı... Şükür Allaha ki, göydə Allah, yerdə Hacı Məhluqə xanımın şəfali əllərinin sayəsində övladım danışdı.

ONU İLK DƏFƏ YUXUMDA GÖRMÜŞDÜM

Xalidə xanın Müslümovanın Hacı Məhluqə xanımı tanımağı özü belə möcüzəli olub. Bu üzdən də Xalidə Müslümovanın sözlərini oxucuların diqqətinə çatdırıram:

– Bir gün yuxuda gördüm ki, qarşısında Quran olan hicablı bir xanım mənə deyir: "İndi bir qadın gələcək, sən ona problemlərini deyərsən. Beləcə bir neçə gün eyni yuxunu və eyni xanımı gördüm. Daha sonra bir tanışım mənə dedi ki, Hacı Məhluqə Çələbi ocağı var, gəl gedək, ziyarət edək. Mən razılaşıb, getdim. İnanın, içəri girib, Məhluqə xanımı görəndə az qaldı ki, şoka düşüm. Bu neçə gündür yuxuda gördüyüm xanım idi. Mən ona danışdım ki,

mən neçə vaxt idi, sizi yuxuda görürdüm, amma sizi tanımırdım. Sonradan öyrəndim ki, Məhluqə xanım mənim kimi neçə-neçə insanların yuxusuna girir və həmin insanlar özləri də bilmədən onun ocağına gəlib çıxırlar.

Məhluqə xanımın ocağına gedən ərəfələrdə həyat yoldaşım infarkt keçirmişdi, xəstə yatırdı. Onu da ocağa apardım. Məhluqə xanım ona da şəfali əli ilə toxundu. Sonra ocağının daşını suya salıb ona içirdi. Evə gələndən sonra yoldaşımın halı daha da pis oldu. Məhluqə xanım da mənə demişdi ki, üç dəfə gətirərsən sonra heç bir xəstəliyi qalmayacaq. Birinci gün yoldaşımın halının dəyişməsi məni narahat etdi. Gecə yatıb yuxuda gördüm, mənə deyirlər ki, narahat olma, üç gün apar ocağa. Bir həftəyə yoldaşın tam sağalacaq. Doğurdan da, deyilən vaxta qədər yoldaşımı apardım ocağa, həqiqətən də tamamilə sağaldı.

Daha sonra oğlumun boğazında zob var idi. İnanın, Hacı Məhluqə xanımın ona əlinin dəyməsi ilə oğlumun boğazındakı zob yoxa çıxdı.

YANIMDA GÖZLƏRİ AÇILDI...

Əzizə xanım Piriyeva ilə söhbətləşirəm. Əzizə xanım yanında gözləri açılan insandan və anasının gözündə yaranan problemin Hacı Məhluqə Çələbi ocağında aradan qalxmasından danışır:

– Anam gözlərindən əməliyyat olunmuşdu. Əməliyyatdan sonra gözlərindən su axırdı. Bunun üçün də həkim ona dərman yazmışdı ki, ömrünün sonuna qədər həmin dərmandan istifadə etsin. Yəni dərmansız keçinməsi mümkün deyildi. Bir gün anamı Hacı Məhluqə xanımın ocağına apardım, dedi ki, gecəni qalın, səhər oyananda, inşallah ki, heç bir problemi qalmayacaq.

Elə oldu ki, biz gecə Ocaqda qalanda, bir nəfər yaşlı kişi də gətirmişdilər. Gözləri tamamilə tutulmuşdu, görmürdü. Lakin səhər yuxudan oyanan kimi kişinin sevincinin hədd-hüdudu yox idi. Necə də sevinməsin! Gecə gözləri tamamilə görməyən biri artıq işıqlı dünyanı görürdü. Elə o gündən sonra anamın gözlərindən gələn su da dayandı, anam daha dərmandan istifadə etmədi. İndi, şükür Allaha ki, heç bir problemi yoxdu. Biz bu gün də Hacı Məhluqə Çələbi ocağını ziyarət edirik.

ANAM VƏHŞİ PIŞİK KİMİ İDİ

Gülnaz xanım Xəlilova anasının birdən-birə halının dəyişməsindən, vəhşi pişik kimi psixoloji pozuntulara məruz qalmasından danışdı. Onun sözlərinə görə nə qədər həkimlərə, pirlərə aparsalar da, heç bir nəticəsi olmamışdı.

– Bir nəfər tanışın məsləhəti ilə Hacı Məhluqə Çələbi ocağını tanıdım. Qonşularımın köməkliyi ilə anamı maşınla ocağa apardıq. Hacı xanım anamı görəndə kimi dedi ki, üç gün bu xanıma dəyməyin, mənim evimdə qalacaq. Sağalmasına ümidimiz az olsa da, anamın orada qalmasına razılaşmalı olduq. Çünki hər yerdən əlacımız kəsilmişdi. Həkim də mənə demişdi ki, gedin, hazırlığınızı

görün, ananızın ömrünə çox az qalıb. Bunun nə xəstəlik olduğunu bilmirik. Artıq son günlər anam yeyib-içmirdi də...

Anamı Məhluqə xanımın evinə pis vəziyyətdə aparmışdıq. Üç gündən sonra onu sağ-salamat, tamamilə sağlam şəkildə evə qaytardıq. Böyük möcüzə baş verdi ki, artıq əlimizi üzdüyümüz anam üç günün içində göydə Allahın, yerdə Hacı Məhluqə Çələbinin şəfəli əllərinin sayəsində yenə də əvvəlki adam oldu.

Daha sonra bacımın üçgünlük gəlini əməliyyat olunmuşdu, onu da aparmadıqları klinikalar qalmamışdı, halı gün-gündən daha da pisləşirdi. Son məqamda biz onu narcozlu vəziyyətdə Hacı Məhluqə Çələbinin ocağına gətirdik. İnanın, Seyid xanımın əli gəlinə dəyən gündən gəlin tamamilə sağaldı və bu günə qədər də heç bir problemi qalmayıb.

ŞƏFAMI ORDA TAPDIM

Südabə xanım Yusifova da uzun müddət ağır xəstə olduğunu və getmədiyi ocaq, pır, həkim qalmadığını, fəqət şəfasını Hacı Məhluqə xanım Çələbinin ocağında tapdığını qeyd edərək Ocaqda rastlaşdığı digər möcüzələrdən də söz açdı.

– Mənim Bibixanım adında bir qohumum var. Onun boğazında zobu vardı. Elə vəziyyətdə idi ki, artıq udquna da bilmirdi. Həkimlər təcili əməliyyat edib, kəsdirməyi məsləhət bilmişdilər. Mən ona dedim ki, mənim vəziyyətim səndən də betər idi. Mən şəfamı Hacı Məhluqə Çələbi ocağından tapdım. Gəl, səni də ora aparım. Həmin xanım üç gün ora getməyi ilə onun boğazındakı

zob yoxa çıxdı və əməliyyata da ehtiyacı qalmadı. İndi də, şükür Allaha, heç bir problemi yoxdu.

Daha sonra işlədiyim yerdə bir iş yoldaşımın qohumu vardı, Moskvadan gəlmişdi. Böyrəyində daş vardı, onu da əməliyyata yazmışdılar. Mən onu Hacı Məhluqə xanımın yanına apardım, ona da əl çəkdi, inanın, bir neçə günün içində ağrısız, acısız, böyrəyinin daşı düşdü, qayıtdı getdi. İndi də hər dəfə Azərbaycana gələndə Məhluqə xanımı ziyarət edir.

O, TƏMƏNNASIZ ADAMDI

Xuraman xanım Məlikzadə isə Hacı Məhluqə Çələbinin təmənnasız adam olduğundan söz açdı:

– Ailəmizdə sosial problemlərimiz yaxşı deyildi. Oğlumun işləri düz gətirmirdi. Bir gün bir tanışım mənə dedi ki, Hacı Qaraman Ağanın davamçılarından olan Hacı Məhluqə Çələbi adında bir seyid var, onun ocağına gedib, nə niyyət edirsənsə, hamısı həyata keçir. Mən dərhal ünvanı alıb, oğlumla ora getdim. İlk dəfədən xanımın nuru məni tutdu. Həmin vaxtlarda özüm də yaxşı deyildim, səhhətimdə problemlər

vardı. Hacı Məhluqə xanım mənə əl çəkdi, ocağın daşını suya salıb verdi, özüm orda da içib evə də gətirdim. Bu xanımın möcüzəsi ondadır ki, bu Ocaqda uzun müddət gözləmək lazım deyil. Dərhal da niyyətin həyata keçir. Mən ocağa gedən gündən niyyət etmişdim orda ki, oğlumun işləri düzəlsin, onu evləndirib gətirib bu Ocaqda qurban kəsərəm. Heç bir ay keçmədi ki, gözləmədiyimiz yerdən oğlumu evləndirdim. İşləri sahmana düşdü və mən verdiyim sözə əməl edərək qurbanımı gətirib, kəsdim Ocaqda. Hacı Məhluqə xanım göstəriş verdi ki, qoyunun tən yarısını kəsib özümüz aparaq, yarısı isə yetim, imkansız ailələrə paylanılsın. Qalanını da elə həmin gün bişirtdirib, ocağa gələnlərə ehsan etdi. Əsas da onu qeyd edim ki, mən qurbanı kəsməyə gedəndə təzə gəlinimi də aparmışdım. Məhluqə xanım bir qızıl üzük də gəlinimin barmağına taxdı. Nə qədər istəməsək də, dedi ki, bunu mən özümdən etmirəm, ağalarım dedi ki, bu üzüyü gəlinə

bağışlayım və heç vaxt həmin üzüyü barmağından çıxarmasın.

Hacı Məhluqə xanımdan gördüyüm ən böyük möcüzə isə bir gün onun istəyi ilə oğlumla ocaqda qalmışdıq. Gecə oğlum yuxudan hövlnak oyanıb: – "Ana, yuxuda bir üzünü görmədiyim, hündür boylu kişi otağa daxil olub, əllərini başımdan ayaqlarıma qədər çəkib, dedi ki, dur get, daha heç nəyin qalmadı." – dedi. Onu birtəhər sakitləşdirib, yenidən yatdıq. Səhərəyaxın yuxuda gördüm ki, otaq silkələnir, çil-çıraq kimi işıqlar yanır və birdən qapı açılır, Məhluqə xanım içəri girib, əlini çəkir mənə.

Səhəri Hacı Məhluqə xanıma yuxularımızı danışdıq. Dedi ki, vəssalam, daha heç nəyiniz qalmadı. Deməli, ağalarımın biri özü oğluna ək çəkib.

Doğrudan da, şükür Allaha ki, həmin gündən sonra heç bir problemimiz qalmadı. Əsas bir məqamı da qeyd edim ki, Hacı Məhluqə xanımın heç kimin nəyinəsə ehtiyacı yoxdu. O, təmənnəsiz adamdı. Məqsədi

yalnız insanlara şəfa vermək, problemlərinin aradan qalxmasında yardımçı olmaqdır. Mən özüm şahidəm ki, bu xanım heç vaxt, heç kimlə pul söhbəti etmir. Kim ocağa nəzir olaraq, nə qoyursa, heç bir kəlmə də danışmır. Çünki dediyim kimi onun heç nəyə ehtiyacı yoxdu.

EV SİLKƏLƏNİRDİ

Daha bir maraqlı möcüzəni də Xanım Məmmədova danışdı.

– Mən uzun müddət idi ki, xəstə idim, evdən bayıra çıxma bilmirdim. Həkimə maşınla aparıb-gətirirdilər. Bir gün yaxın bir qohumumuz Hacı Qaraman Ağanın nəslindən olan Hacı Məhluqə Çələbi ocağına getməyimi məsləhət bildi. Artıq hər yerdən ümidimi üzümüsdüm ki, daha sağalası deyiləm. Məni maşınla bu ocağa gətirdilər. Ziyarət otağına daxil olub, stolda oturdum. Hacı Məhluqə xanım mənə yaxınlaşıb əlini çiynimə qoyan kimi qarşımdakı mebel əsməyə, üstündəki şəkillər və əşyalar üstümə düşməyə başladı. Baxdım ki, xanım reaksiya

vermir, şəfalı əllərini mənə çəkir, qorxdum. Daha sonra başımı qaldırıb, yuxarı baxdıqda bütün otağın titrədiyini gördüm. Özüm-dən asılı olmayaraq, qorxumdan hönkürürdüm. Birinci, elə zənn etdim ki, zəlzələdir. Sonradan Hacı Məhluqə xanım pıçiltıyla: – "Bacım, qorxma, qalxma, əyləş." – dedikdən sonra bu titrəyişin ocağın möcüzəsi olduğunu bildim. Az sonra bu titrəyiş dayandı. Sonda xanım üzümə bir sillə vurduqdan sonra, (Qeyd edim ki, Hacı Məhluqə Çələbi Allahın izni ilə şəfa verdiyi insanlara sillə vurur. – Müəllif.) elə bil, gözlərim işıqlandı. Birtəhər yerimdən qalxıb, o biri otaqda məni gözləyən oğlumun yanına gedib ondan evin titrədiyini hiss edib-etmədiyini soruşdum. Oğlum heç bir titrəyişin olmadığını bildirdi. Sonradan Hacı Məhluqə xanım dedi ki, həmin titrəyiş yalnız ziyarət otağında baş verib. İndi də həmin möcüzəni xatırlayanda dəhşətə gəlirəm.

Mən həmin ocaqdan çıxan gündən özümü tam olaraq yaxşı hiss etməyə başladım.

Evə gəlib, işləri özüm gördüm: özüm təkbaşına küçəyə, bayıra çıxdım. Daha sonra həkimə gedib müayinə olunanda həkim möcüzə olduğunu, bir günün içində heç bir xəstəliyimin qalmadığını bildirəndə Hacı Məhlüqə xanımın ayağına gəlib, onun əllərindən öpdüm. Mən həyatdan əlimi üzmüşdüm. Şükür Allahın böyüklüyünə ki, Hacı Məhlüqə xanımın vasitəsiylə məni həyata qaytardı. Mən bu gün də bu ocağın daimi ziyarətçisiyəm. İnanmayan adamlara da sözüm odur ki, gəlib görsünlər, sonra onlar özləri də inanacaqlar. Mən canlı şahidəm.

UZUNMÜDDƏTLİ XƏSTƏ ŞƏFA TAPDI

Hacı Fərzəliyev uzun müddətli xəstəlikdən qurtulduğundan danışır:

– Mən uzun müddət xəstə olmuşam. İlk dəfə bu ocağa gəldim və şəfamı tapdım. Hacı xanımın şəfalı əlləri mənə kömək olduğu ocağın qüdrəti haqqında hər yerdə danışılır.

Biz Gəncədən eşidib gəlmişdik. O gündən bizim qohumlar, tanışlar bu ocağa gəlib gedirlər. Çox istərdim ki, Hacı xanım haqqında bütün insanlar məlumat alıb, onun şəfalı əllərindən yararlansınlar. Mənim problemim ayaqlarımda idi, yeriyə bilmirdim. İndi, şü-

kür Allaha, yaxşıyam, heç bir problemim də qalmayıb

Hacı xanım haqqında çox söz demək olar. Bir insan kimi gözəl xanımdı. Mən hər bir inanan müsəlmana məsləhət görərdim ki, özləri onun ocağına gəlib, xeyrini görsünlər.

Əsas bir məqamı da qeyd etmək istəyirəm ki, Hacı Məhluqə Çələbi ocağında bir çox övlad həsrətlilər Allahdan övlad payı almışlar. Onlardan biri də mənim qızımdır. Qızımın neçə il idi, övladı olmurdu. Cəmi bir gecə gəlib, ocaqda qaldı, onunla da uca Allah qızıma da övlad nəsis etdi. Bu üzdən də biz bu evin daimi ziyarətçiləriyik.

XƏRÇƏNG XƏSTƏLİYİNDƏN ƏZİYYƏT ÇƏKƏN ŞƏFA TAPDI

Rüxsarə xanım Əliyeva özü ilə yanaşı xərcəng xəstəliyindən əziyyət çəkən bacısının da bu ocaqda şəfa tapdığını danışır:

Ayaqlarım bərk ağrıyırdı, artıq yeriyə bilmirdim. Ümidim yox idi ki, bir də ayaq tutub, yeriyəm... Amma çox şükür ki, Hacı Məhluqə Çələbinin şəfalı əllərinin sayəsində mən bu gün əvvəl olduğu kimi çox yaxşıyam, normal yeriyəm, heç bir ağrım da qalmayıb.

Əsas bir möcüzəni qeyd etmək istəyirəm ki, mənim bacım Lalə xanımın dişində xərcəng xəstəliyi var idi. Həkimlər çarəsini tapa bilmirdi. Nəhayət, biz onu Hacı Məhluqə

Çələbi ocağına gətirməyi qərara aldıq. Allahın izni ilə nə yaxşı oldu ki, biz onu bu ocağa gətirə bildik. Hansı ki ocağa gətirməzdən öncə çox ağır vəziyyətdə idi. Onun gecəgündüz qarovulunu çəkirdik. Şükür olsun Allaha, Məhluqə xanım onun dadına çatdı. Onu ocağında bir gecə qonaq saxladı. Bacım həmin gecə ocaqda yuxu görüb. Sonra bizə nəql etdi ki, yuxuda Məhluqə xanımla Hacı Qaraman Ağanı görüb. Hacı Qaraman Ağa yuxuda Hacı Məhluqəyə "balam" deyərək göstəriş verir ki, şəfalı əllərini ona çəksin. Məhluqə xanım onun dediklərini yuxuda yerinə yetiribmiş.

Bacım həmin gecənin səhərindən yenidən dünyaya qayıtdı. Halbuki dəfələrlə ona ximikat şüa verilmişdi. Bütün bunlara baxmayaraq, bacım sağaldı. Ondan sonra həkimlər də məəttəl qaldılar ki, bacımda nəyinki xərçəngdən, heç bir xəstəlikdən əsərəlamət qalmamışdı. Biz bu möcüzəni heç vaxt unuda bilmərik. O gündən bəri biz Hacı Məhluqə Çələbi ocağına çox inanırıq.

Ürəyimizdə nə mətləbimiz olursa, Hacı Məhluqə xanımın adını dilimizə gətirən kimi hasil olur. Uca Allah Hacı Məhluqə xanıma uzun ömür versin ki, onun istəyi ilə xanım şəfalı əlləri ilə millətimizə kömək olsun.

YÜKSƏK TƏZYİQ XƏSTƏSİ ŞƏFA TAPDI

İmişli rayon sakini Nigar Ağayeva ocağa gəlməzdən öncə yüksək təzyiqdən əziyyət çəkdiyini və heç bir dava-dərmanla da bircə dəfəlik bu xəstəlikdən yaxa qurtara bilmədiyini deyir:

– Məndə yüksək təzyiq olurdu, dərmanlarla özümü saxlayırdım. Yaxın qohumumun vasitəsilə Hacı Məhluqə Çələbi ocağına gəldim. Xanımın şəfali əlləri mənə dəyəndən sonra "təzyiq" deyilən xəstəlik məndən yoxa çıxdı. Bu üzdən də, mən və ailəm bu ocağa çox inanırıq. Hər dəfə şəhərə gələndə ocağı ziyarət etmədən geri qayıtmıram. Hacı Məh-

luqə xanım Çələbi Allahın izni ilə elə bir gücə malikdir ki, onun ocağına pənah gətirən insan ümitsiz qalmır. Yeganə ocaqdır ki, burada nə niyyət edirsənsə, Allahın izni ilə həyata keçir.

HACI XANIMA YER VERMƏYƏN İNSANIN HALI DƏYİŞDİ

Hacı Bəhrəm 2008-ci ildə Hacı Məhluqə xanımla Həcc ziyarətində olarkən yolda gördüyü möcüzədən danışır:

Biz Bakının Azadlıq meydanından Həcc ziyarətinə getmək üçün avtobuslarda əyləşirdik. Bu an orada heç kim Hacı Məhluqə xanımla tanışmırdı. Bir polis işçisi onun yerində oturmuşdu. Xanım yerini tələb etsə də, polis işçisi onun yerindən durmadı. Mən yoldaşım ilə öz yerimizdən durub, yerimizi bu nurlu xanıma və onun yanındakı qadına verdik. Beləcə yolumuza davam etdik. Birdən yolda Hacı xanıma yer vermə-

yən polis işçisinin halı dəyişdi. Maşında həkim olsa da, ona kömək edə bilmədi. Bu şəxsin halı getdikcə pisləşirdi. Bu vaxt Hacı Məhluqə xanımın yanındakı xanım ona dedi ki, Seyid xanım, zərər yoxdur, "yaxşılığa yamanlıq hər kişinin işidir. Yamanlığa yaxşılıq hər kişinin işidir". Dur, sən öz şəfalı əlini ona çək və onun üçün dua et. Hacı xanım acıqlı olsa da, bir az fikrə gedib ayağa qalxıb, ona əlini çəkib, üzünə bir sillə vurdu. Bununla da, həmin şəxs özünə gəldi. Ondan sonra həmin adam da xanımdan üzr istədi. Yolda hamı bildi ki, biz qeyri-adi qüvvəyə malik olan bir xanımla yol yoldaşlığı edirik.

Mədinə şəhərində idik. Yoldaşım ilə nahar etmək üçün bəzi şeylər almağa çıxmışdıq. Mənim də ürəyim o vaxtlar xəstə idi. Birdən ürəyimin ağrısı başladı. Ərəblər məni stolda oturdular. Elə bu an bizim həkimimiz başımın üstünü aldı. Tez məni müayinə edib, dərman verdi. Artıq bir neçə də

qıqə keçsə də, özümə gəlməmişdim. Birdən yoldaşım mənə dedi ki, dur gedək, Məhlüqə xanım sənə əl çəksin. Getdik, Hacı xanım mənə əl çəkdi. Onunla da "ürəkağrısı" deyilən bir şey qalmadı. Biz ona çox inanırıq. Hər dəfə də ocağı ziyarət edirik.

ONA BORCLUYAM

Bakı şəhər sakini Kərbəlayı Cəvahir xanım isə Hacı Məhluqə Çələbi ilə Nardaran pirində tanış olduğundan danışır:

– Mən Allahın izni ilə bir çox ziyarətlərdə oluram. Bir dəfə də Nardaran qəsəbəsində, pirdə idim. Gördüm ki, bir xanım xəstələrə əlini çəkməklə onlara şəfa verir. Elə orada öyrəndim ki, bu nurlu xanım Hacı Qaraman Çələbi ocağının davamçılarından olan Hacı Məhluqə Çələbidir. Mən orada xanımın əlaqə nömrəsini aldım. O gündən sonra onun ocağının daimi ziyarətçilərindənəm.

Bir çox şəfasız xəstələrin ocağa gəlib, Allahın izni, Hacı xanımın əlinin şəfası sayəsində

də şəfa tapdığını görmüşəm. Mənim özümün də namaz qılmağında, Kərbəlaya getməyimdə Hacı xanımın rolu olub. Bu səbəbdən də mən ona borcluyam.

AİLƏMİZİN PROBLEMLƏRİ HƏLL OLUNDU

Bakı şəhər sakini Məhbubə Əhmədova da Hacı Məhluqə ocağı haqqında danışır:

– Həyat yoldaşımın işlərində ciddi problemlər yaranmışdı, bu səbəbdən də depressiyaya düşmüşdü. Onu heç vaxt bu vəziyyətindən çıxara bilmirdik. Nəhayət, Hacı Məhluqə Çələbi ocağına gəldik. Xanım şəfalı əlləri ilə ona toxundu. Çox az bir müddət içində yoldaşım özünə gəldi və gözlənilmədən işləri yenə də əvvəlki kimi qaydasına düşdü.

Mən əsas olaraq, Hacı Məhluqə xanımından gördüyüm bir möcüzəni də diqqətə çatdırmaq istəyirəm:

Biz ocağa gələndə, xanım durduğu yerdə birdən-birə zikrə getdi. Hansı ki həmin halda onun əlini belə qaldırmaq mümkün deyildi. Zikrdən qayıtdıqdan sonra onun üzündə, əllərində şəhəbənzər tər var idi.

İndi, şükür Allaha, çox yaxşıyıq, bu gün də biz hər bir işimizdə Hacı Məhluqə ocağının xeyir-duasını alırıq.

OCAQDA QALDIĞIM İLK GECƏDƏ MÖCÜZƏ İLƏ QARŞILAŞDIM

Ağdam rayon sakini Səidə Hüseynova da Ocaqda gördüyü möcüzədən danışdı:

– Oğlum ailəli idi, övladı olmurdu. Özümün də, səhhətimdə problemlər var idi. Bir gün gəlinimlə birgə gəldim bu ocağa, xanım əlini bizə çəkdikdən sonra bildirdi ki, bir gecə ocaqda qalmalıyıq.

Mən gecəni narahat yatıram. Yatmasam da, qolumun üstündə uzanmışdım. Həmin gecə də gözümə yuxu getmirdi. Elə hey oğlumun övladının olması üçün Allaha dualar edirdim. Bu anda hiss etdim ki, iki barmaq çiynimə toxundu və başladı məni silkələməyə... O gündən sonra səhhə-

tim də düzəldi, özümü tam gümrah hiss edirəm.

Gəlinim Nərmin Hüseynova isə həmin günü burda övlad niyyəti ilə yatdı. Yuxuda görüb ki, avtobusda harasa ziyarətə gedirlər. Birdən yolda bir kişi ilə Hacı Məhluqə xanım peyda olur, Nərminin qucağına mələyəbən-zər bir qız uşağı verib, gedirlər.

Gəlinim yuxudan oyanan kimi bu yuxunu mənə danışdı. Mən də dərhal Hacı Məhluqəyə danışdım. Məhluqə xanım bildirdi ki, həmin kişi İmam Zeynalabdin olub.

İndi ümid edirik ki, oğlumun da övladı olacaq.

DEPRESSİYADAN QURTULDUM

Bakı şəhər sakini Xəyalə Məmmədova depressiyadan Ocaqda qurtulduğundan söz açır:

– Mən bir müddət idi ki, özümü yaxşı hiss etmirdim. Bütün günü yatırdım, səhhətimdə ciddi problemlər yaranırdı. Bir gün bu ocağa gəldim. Hacı Məhluqə Çələbi mənə əlini çəkə-çəkə məni yuxu tutdu, təxminən on beş dəqiqəyə yaxın yatdım. Yuxuda gördüm ki, yan tərəfimdən qaraçadralı bir xanım ötüb keçdi. Onunla da gözqamaşdırıcı işıq gəldi. Bu işıqla da yuxarıdan mənə Kəbə evini və yaşıl çalmalı bir kişi göstərdi-

lär. Dərhal yuxudan oyandım. Həmin gündən də mənim səhhətimdə nə problem vardısa, hamısı ötüb keçdi, indi özümü çox yaxşı hiss edirəm.

RUHİ SARSINTISI OLAN İNSAN ŞƏFA TAPDI

Bakı şəhər sakini Mahirə Əsgərova gəlinlərinin ocaqda necə şəfa tapmasından danışır:

– Biz xeyli müddət var ki, bu ocağa gəlib-gedirik. Özüm də, övladlarım da bu ocaqda şəfa tapmışıq.

Bu yaxınlarda qardaşımın həyat yoldaşı birdən-birə özünü narahat hiss etdi, demək olar ki, havalandı. Biz onu Hacı Məhluqə xanımın yanına gətirdik. İnanın, xanım ona əl çəkən kimi birdən-birə möcüzə oldu, gəlin sağalaraq əvvəlki vəziyyətinə qayıtdı. Biz bu ocaqda çox möcüzələr şahidi olmuşuq deyər, bu gün bu ocağın ziyarətçilərindənik.

SON SÖZ ƏVƏZİ

Kitabın əvvəlindən sonuna qədər oxuduqlarınızdan da gördünüz ki, Hacı Məhluqə xanım Çələbi haqqında söz demək, nəse yazmaq özü belə böyük cəsarət, hünər istəyir. Mən də bu kitabı, insanların danışdıqlarını qələmə almaqla Yaradan qarşısında çox kiçik bir vəzifəmi yerinə yetirmiş oldum. Hər halda, mən belə düşünürəm. Əslində isə mənim insanlarla görüşüb, onların Hacı Məhluqə Çələbinin möcüzələri haqqında danışdıqlarını dinlədikcə, anladım ki, bu cür nəhəng bir insanın möcüzələrini bir kitabla sığışdırmaq çox çətindi. Amma bacardığım qədər insanları danışdırıb, sözlərini

olduğu kimi də, heç bir redaktəsiz oxuculara təqdim etdim. Çünki bu kitabda insanlar böyük möcüzəyə sahib, çox böyük gücə malik olan Hacı Məhluqə Çələbi haqqında danışdılar. Onun haqqında deyilən bir kəlməni belə dəyişməyi, özüm üçün günah hesab etdim.

İnanıram ki, bu kitabdan sonra Hacı Məhluqə Çələbi ocağını daha çox insanlarımız tanıyacaq və onun gücündən yararlanacaqlar.

İnsanlarla söhbətim zamanı özüm daha bir möcüzəni eşitdim.

Hacı Məhluqə Çələbi bütün yuxarıda sadalananlarla yanaşı bədxassəli şişləri də müalicə etdiyini iddia edir. Onun sözlərinə görə zob, kista, xərçəng və digər bədxassəli şişləri əlinin şəfası ilə müalicə edir. Belə ki eşitdiyimə görə (Bir neçə nəfər bu möcüzəni təsdiq etdi. – Müəllif.) cavan bir oğlan ciyərində xərçəng xəstəliyindən əziyyət çəkirmiş. Onu Hacı Qaraman ocağına gətirib,

Hacı Məhluqə Çələbinin ixtiyarına verdikdən sonra, cəmi bir neçə günün içində həmin oğlan özünü yaxşı hiss edib. Ocağa gəlməzdən öncə İrana müalicəyə getməsinə baxmayaraq, heç bir nəticəsi olmamışdı. Nəhayət, ocaqdan sonra yenidən həkimə müraciət edəndə artıq həkim təəccübünü gizlədə bilməyib, oğlanın ciyərində şişdən əsər-ələmətin qalmadığını deyib.

Ocaqda bu kimi maraqlı hadisələr çox baş verib, neçə-neçə ağır xəstələr, əsasən də, ruhi sarsıntıları olan insanlar şəfa tapıb gediblər və bu gün də həmin insanlar Hacı Qaraman Ağanın mübarək nəvəsi Hacı Məhluqə Çələbini ziyarət edirlər.

Hacı Məhluqə Çələbinin əsas möcüzələrindən biri də gözləri tutulub, kor olan insanların onun ocağında gözlərinin açılması və işıqlı dünyanı görmələridir ki, bu möcüzə gerçəkdən də insanı heyrləndirməyə bilməz. Uca Tanrıya sonsuz şükürlər olsun ki, belə mübarək insanları məmləkətimizə

bəxş edib.

Hacı Məhluqə Çələbinin möcüzələri o qədərdir ki, onlardan yazmaqla bitməz. Amma son olaraq, özümün şahidi olduğum möcüzəni də oxucuların diqqətinə çatdırmaq istəyirəm.

Bildiyimiz kimi müsəlman aləmində Məhərrəmlik ayı olur. Bu ayda müsəlmanlar islam şəhidləri üçün təziyələr saxlayır, ehsanlar verirlər. Hacı Məhluqə xanım da bütün bu qayda-qanunlara riayət edən müsəlmanlardandı. Belə ki onun evində ehsan süfrələrinin birinin qonağı oldum. Yenə də hər zaman kimi ehsan qazanının ağzı açılanda hamı plovun üstündə ərəb dilində "Allah" sözünün şahidi oldu. Amma bu danışacağım möcüzə deyil. Çünki kitabın əvvəlində bu barədə kifayət qədər məlumat verilib.

Məclis başa çatıb, insanlar evlərinə gedəndən sonra mən də Hacı xanımla sağollaşmış, qapıdan çıxmaq istəyirdim ki, birdən

insan hansısa böyük bir insan görəndə necə həyəcanlanırsa, Hacı xanımın da o cürə həyəcanlandığını, rənginin saraldığını və əlimi ona toxundurduqda bədəninin quruduğunu gördüm. Onun ancaq gözləri tər-pənirdi. Bütün bədəni qurumuşdu. Düzü birinci qorxdum, amma sonradan onun do-dağının da tər-pəndiyini və kiminləsə nə-sə danışdığını görüb, rahatlandım. Amma de-diyim kimi bədəni qurumuş ağacı xatırla-dırdı.

Onun bu halını görən kimi evində xid-mətçi işləyən xanım dedi ki, dəyməyin, xa-nım zikrə gedib. Bir azdan qayıdacaq. De-diyimi kimi də oldu. Bu müddət ərzində insanın anlamayacağı tərzdə Hacı Məhluqə kiminləsə danışdı. Nəhayət, onun sağol-laşdığını hiss etdim. Və o, yavaş-yavaş bi-zimlə danışmağa başladı. Söylədi ki, yol-dan qalmadan gedək. Hacı Məhluqə xa-nımdan nə qədər zikr zamanı kimlərlə da-nışdığını öyrənməyə çalışsam da, demədi.

Yalnız bir söz dedi: "Ağalarımды". Əlavə heç nə.

Hacı Məhluqə Çələbidən ayrılarkən düşüncələrimə yalnız bircə fikir hakim kəsilmişdi: "Doğrudan da, Hacı Məhluqə Çələbinin heç kimdən maddi umacağı yoxdur. Onun missiyası yalnız və yalnız Allahın izni ilə insanlara şəfa verməkdir".

Zaur QƏRİBOĞLU

Yazar-publisist

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü

Zəvvar yoldaşları ilə. Məkkə, 2006

*Hacı Məhluqə Çələbi və
Hacı Zənfira xanım. Məkkə,
Nur dağı. 2006*

*Naxçıvan, Əsabi-kəf.
2006*

*Hacı Məhluqə
Xanım Zeynəb (ə)-ın
Suriyanın Dəməşq şəhərindəki
ziyarətgahında
Dekabr, 2006.*

*Məhluqə xanım ibadətdə.
Cərciz peyğəmbərin ziyarəti
zamanı.*

*Naxçivanda Əshabi-kəf.
Hacı Məhluqə xanım və
Hacı Zenfira. 2008*

Kərbəla, 2008
Hacı Məhluqə xanım
zəvvar yoldaşı ilə.

Hacı ziyarətində Zəvvar yoldaşları ilə.

*İmam ehsanında bişirilən plov, üzərində
yazılmış müqəddəs Allahın adı
(təsadüf nəticəsində)*

*Soldan Hacı Zenfira, Hacı Məhluqə və Məhluqə
xanımın oğlu Mükərrəm*